

Judecătorii și procurorii în funcție nu pot participa la concursul de admitere în magistratură, organizat potrivit dispozițiilor art. 33 alin. 1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Prin Hotărârea nr. 1950 din 29 octombrie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a stabilit faptul că judecătorii și procurorii în funcție nu pot participa la concursul de admitere în magistratură, organizat potrivit dispozițiilor art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin hotărârea ce face obiectul cauzei, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a arătat că judecătorii și procurorii *în funcție* nu pot participa la concursul de admitere în magistratură, atâta timp cât art.33 alin.1 din Legea nr.303/2004 folosește termenul de „foști” judecători și procurori.

Astfel, s-a statuat că textul de lege stabilește strict și limitativ categoriile de persoane care pot participa la concursul de admitere în magistratură și nu poate fi extins prin analogie și la alte categorii, și ca urmare nici la categoria judecătorilor și procurorilor stagieri.

Pe de altă parte, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că scopul declarat al concursului organizat în condițiile art.33 alin.1 este *numirea în magistratură* în vederea ocupării locurilor rămase vacante, scop care nu

se mai regăsește în privința persoanelor deja numite în magistratură.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs N.-G. D.

În motivele de recurs s-a susținut că hotărârea nr. 1950 din 29 octombrie 2009 are caracter discreționar, întrucât prin aceasta s-a creat o situație juridică diferită de cea existentă în momentul depunerii candidaturilor, de natură a îngreuna situația candidaților.

A precizat recurentul că hotărârea a instituit o interdicție, pentru magistrații în funcție, de a participa la examenul de promovare, respingându-se candidaturile magistraților în funcție.

Recurentul a motivat că prin hotărârea ce face obiectul anulării s-a realizat o modificare a condițiilor de participare la examenul de admitere în magistratură aplicabile în practica anterioară a Consiliului Superior al Magistraturii.

S-a arătat că prin soluția adoptată s-a creat magistraților stagieri un regim juridic discriminatoriu, mai greu decât acela de care ar fi beneficiat dacă nu ar fi urmat cursurile Institutului Național al Magistraturii și dacă și-ar fi păstrat funcția juridică deținută anterior, care după 5 ani le-ar fi permis să susțină examenul de admitere în magistratură pe post definitiv.

S-a invocat cauza *Smokovitis împotriva Greciei*, în cadrul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că deși pe parcursul unui proces a apărut o lege de interpretare cu valoarea retroactivă, jurisprudența instanțelor interne a creat reclamațiilor o speranță legitimă, care le-ar fi dat dreptate, așa cum era înțeleasă chestiunea înainte de aplicarea legii, orice altă interpretare constituind o ingerință în dreptul garantat de art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Din examinarea cauzei, Înalta Curte reține:

Prin Hotărârea nr.1950 din 29 octombrie 2009 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit că judecătorii și procurorii în funcție nu pot participa la concursul de admitere organizat potrivit art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004.

În baza art. 33 din Legea nr. 303/2004 - (1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. 1, avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învăță-

mântul juridic superior acreditat, precum și *magistrații asistenți* de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate *de cel puțin 5 ani*.

Analiza textului de lege cu incidență în materie relevă că pot participa la concurs, în vederea *numirii* în magistratură, *foștii judecători și procurori și alte categorii care au practicat o profesie juridică, expres și limitativ* indicate în art.33 alin.1 din Legea nr.303/2004.

În categoriile de personal cu pregătire juridică enumerate în art.33 alin.1 din Legea nr.303/2004 nu sunt prevăzuți *judecătorii și procurorii în funcție*, ci numai *foștii judecători și procurori*.

Prin Hotărârea nr.1950/2009 nu s-a creat o situație juridică diferită de cea existentă în momentul depunerii candidaturilor, ci numai s-a explicat de ce aceste candidaturi vor fi respinse, hotărârea având caracter de principiu și fiind în deplină concordanță cu textul legii în vigoare la data depunerii candidaturilor.

Așa cum s-a arătat mai sus textul art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 *nu a prevăzut numirea în magistratură, pe bază de concurs a magistraților în funcție*.

Scopul participării la concurs îl constituie *numirea în magistratură*, ori o persoană care este deja numită în magistratură nu se mai înscrie în *ipoteza* normei de drept.

Deși s-a invocat existența unei practici anterioare contrare a Consiliului Superior al Magistraturii, totuși nu s-au formulat exemplificări în acest sens.

În ceea ce privește crearea regimului juridic discriminatoriu, prin neadmiterea magistraților stagiați la concursul de numire în magistratură,

Înalta Curte arată că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii reia prevederile legale *fără a adăuga la acestea, fără a le altera* în vreun fel conținutul și astfel nu a creat o situație juridică nouă, diferită de cea din lege.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii este legală pentru că este adoptată cu respectarea întocmai a legii care reglementează domeniul analizat, respectiv art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, norma legală fiind clară și precisă.

În ceea ce privește cererea de aplicare a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv a celor statuate în cauza *Smokovitis împotriva Greciei*, în sensul că o lege de interpretare cu valoarea retroactivă constituie o ingerință în dreptul garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, privind speranța legitimă, Înalta Curte precizează că:

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu are valoare retroactivă întrucât nu interpretează în alt sens textul de lege, ci numai reia prevederile legii în vigoare la data depunerii candidaturii, norme legale care reglementează numirea în funcția de judecător și care *enumeră limitativ* categoriile de profesii juridice ce pot

participa la *concursul de numire* în magistratură, între acestea nefiind înscrisă categoria *magistraților în funcție*.

Așadar, la data când reclamantul a depus candidatura, legislația care reglementa numirea în profesia de judecător sau procuror, nu crea premisa participării la concursul de numire în magistratură, a judecătorilor sau procurorilor aflați în funcție și ca urmare nu s-a încălcat nicio speranță legitimă.

Recurentul tinde la modificarea normei de drept, dar o astfel de competență nu aparține nici Consiliului Superior al Magistraturii și nici instanței de judecată, care nu se pot transforma în legislatori pozitivi, prin crearea unei noi reguli de drept.

Având în vedere considerentele de mai sus, recursul declarat de N.-G. D. împotriva Hotărârii n.1950 din 29 octombrie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a fost respins, hotărârea fiind legală.

(Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, decizia nr. 1434/12.03.2010, dosar nr. 8541/1/2009)